

FORTINBRAS

(YORICK HARMADIK MONOLÓGJA)

Ül Hamlet atyjának királyi székén
 az ifjú Fortinbras svéd-dán király de egyelőre csak
 félséggel gótikus hazája fiaként még
 idegen néki a mi reneszánsz
 pompánk húszféleképp értelmezhető szavaink
 ahogy a nyaklevágást elkerüljük egy-egy szellemes
 hízelgésnek de gúnynak is ható
 ám mindenesetre zavarbaejtő fordulattal
 ó ezek a fordulatok tőlem tanulja
 most Fortinbras az udvari beszédet
 tőlem aki egyszerre pótolom
 s parodizálom a többé-kevésbé már kiirtott
 tősgyökeres arisztokráciát
 igen nekik a tővel és gyökérrel
 még sok bajuk lesz bár oly tanulékonyak
 s hatékonyabbak is előbb kapnak a kardhoz
 de már selyemkesztyűben mint a dánok
 Fortinbras engem őszintén szeret
 mivelhogy egykor Hamlet bizalmasa voltam
 Hamlet igen no persze Hamlet más volt
 mint ezek a svéd bugrisok az összes seggnyalót
 kirúgná hogyha barátja lehetne
 de hát hogy is hiszen nem él már és ha élne is
 legfeljebb minden ötödik szavát
 fogná fel 'sz fingja sincsen Arisztotelészről
 s Platónról kikerül mellesleg nekem sincs
 de tódítok és lódítok hogy a kedvébe járjak
 időnként oly fennkölt vagyok mint egy professzor
 s ilyenkor arra figyelmeztetem hogy
 ne túrja orrát és ne köpködjön a szőnyegekre
 ott van a köpöcsésze mit Cellini mester
 szenteltvíztartónak csinált megfelelő hát e célra is
 s hogy tartja azt a jogart Hamlet még a farkát
 is előkelőbben fogta a piszoárban
 mivelhogy nem a fal mellé járt mint a svédek
 így oktátgatom Fortinbrast naponta
 de persze viccesen hogy meg ne bántsam
 s ha már nagyon elszentelenedem
 jó *Rosenstern* és *Guildenkrantz* a két hű
 svéd udvaronc S LETILTANAK EGY HÉTRE.